Súd:	Okresný súd Malacky
Spisová značka:	10Cb/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1615212506
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Malinowska
ECLI:	ECLI:SK:OSMA:2019:1615212506.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: TOMUS, s.r.o., IČO: 35 845 287, Turčianska 16, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: YES PRODUCTION, s.r.o., IČO: 35 878 223, Nová ulica 148, 908 74 Malé Leváre, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že peňažné plnenie dlžníka T. voči žalovanému vo výške 13.340 € v období od 01.01.2014 do 31.12.2014 je voči žalobcovi právne neúčinné.

Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.12.2015 žalobca voči žalovanému domáhal v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka neúčinnosti právneho úkonu svojho dlžníka, a to poskytnutia plnenia vo výške 13.340 € titulom splatenia zmluvnej pôžičky medzi jeho dlžníkom a žalovaným, ktorým úkonom bol ako veriteľ dlžníka ukrátený. Dlžník žalobcu je konateľom žalovaného. Žalobu odôvodnil tým, že je veriteľom Mgr. J. a má voči nej ako svojmu dlžníkovi nasledovné neuhradené pohľadávky: pohľadávku vo výške 2.236,44 € priznanú Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 8Cb/231/93-55 zo dňa 23.09.1996 (pohľadávka je neúspešne vymáhaná v neskončenom exekučnom konaní), pohľadávku vo výške 1.850,56 € s prísl. priznanú Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 22C/39/07-52 zo dňa 25.02.2009 (pohľadávka s príslušenstvom celkom je 2.052,50 €, v exekučnom konaní vymožená suma 201,94 €), pohľadávka vo výške 1.941 € titulom úrokov z omeškania za obdobie 26.10.2009 do 02.10.2014 z istiny 2.236,44 € priznanej Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 8Cb/231/93-55 zo dňa 23.09.1996, pohľadávka je vymáhaná v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 10C/65/2013. Pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 6.185,52 €. Dlžník je spoločníkom a jediným konateľom žalovaného. Zo záverov účtovnej závierky žalovaného vyhotovenej ku dňu 31.12.2013 vyplýva, že žalovaný voči dlžníkovi evidoval pohľadávku z titulu zmluvnej pôžičky konateľovi vo výške 13.340 € so splatnosťou 31.12.2015 a úrokom 6% p.a. Z Poznámok k účtovnej závierke vyhotovenej ku dňu 31.12.2013 vyplýva, že pôžička dlžníka voči žalovanému bola v plnej výške ku dňu 31.12.2014 splatená. Žalobca dôvodne predpokladá, že k plneniu jeho dlžníka v prospech žalovaného prišlo v období od 01.01.2014 do 31.12.2014 a má za to, že splatením pôžičky ešte pred lehotou splatnosti, teda plnením dlžníka, ktorý je spoločníka a konateľom žalovaného v prospech žalovaného, došlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa.

2. Žalobca sekundárnym petitom žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.185,52 € ako peňažnej náhrady vo výške prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu. Súd uznesením č.k. 10Cb/350/2015-56 zo dňa 09.02.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 10Cb/350/2015-68 zo dňa 02.05.2017 a Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/134/201771 zo dňa 06.09.2017

v tejto časti konanie zastavil pre neuhradenie súdneho poplatku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.10.2017.

3. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve súdu, ktorá mu bola spolu so žalobou, jej prílohami ako aj poučením o procesných právach doručená dňa 29.01.2018 nevyjadril.

4. Podľa § 470 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa § 177 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. CSP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

6. V prejednávanej veci súd podľa § 177 ods. 1 CSP nariadil vo veci pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

7. Z verejne dostupných údajov obchodného registra vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, a to spoločnosťou s ručením obmedzeným, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. vo vl.č. 30929/B, odd. Sro, ktorého jediným konateľom je T., ktorá je zároveň väčšinovým spoločníkom žalovaného.

8. Z Rozsudku Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 8Cb/231/93-55 zo dňa 23.09.1996 vyplýva, že súd uložil žalovanému T. povinnosť zaplatiť spoločnosti PROMTEC, a.s. v likvidácii sumu 57.636 Sk ako aj náhradu trov konania vo výške 6.304 Sk a trov právneho zastúpenia vo výške 3.435 Sk (pohľadávka 2.236,44 €), Uznesením Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. Er/1234/98-40 zo dňa 06.11.2006 v exekučnom konaní na vymoženie pohľadávky priznanej uvedeným právoplatným rozhodnutím súd pripustil, aby z exekučného konania vystúpil oprávnený PROMTEC, a.s. v likvidácii a na jeho miesto vstúpil žalobca, ktorý sa postúpením pohľadávky voči povinnému stal jeho novým veriteľom, postúpenie pohľadávky bolo oznámené dlžníkovi dňa 31.05.2005.

9. Z Rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 22C/39/07-52 zo dňa 25.02.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.06.2009, že súd uložil žalovanému T. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.604,66 € a náhradu trov konania 447,84 €. Na vymoženie pohľadávky je vedené Y. exekučné konanie pod sp. zn. EX/242/2009, ako vyplýva z upovedomenia o začatí exekúcie.

10. Z Uznesenia Okresného súdu Bratislava I. č.k. 10C/65/2013-76 zo dňa 07.10.2014 vyplýva, že žalobca ako veriteľ si uplatnil voči žalovanému ako dlžníkovi pohľadávku vo výške 1.941 € titulom úrokov z omeškania za obdobie 26.10.2009 do 02.10.2014 z istiny 2.236,44 € priznanej Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 8Cb/231/93-55 zo dňa 23.09.1996, podľa vyjadrenia žalobcu, ktoré žalovaný nesporoval, konanie nie je právoplatne skončené.

11. Zo súvahy k účtovnej závierke žalovaného vyhotovenej ku dňu 31.12.2013 vyplýva, že žalovaný evidoval voči spoločníkom pohľadávku vo výške 19.105 €, pričom o súvahy k účtovnej závierke žalovaného vyhotovenej ku dňu 31.12.2014 vyplýva, že žalovaný evidoval voči spoločníkom pohľadávku vo výške 1.601 €. Z Poznámok k účtovnej závierke vyhotovenej ku dňu 31.12.2014 vyplýva, že žalovaný voči dlžníkovi T. evidoval pohľadávku z titulu zmluvnej pôžičky konateľovi vo výške 13.340 € so splatnosťou 31.12.2015 a úrokom 6% p.a. a táto pôžička voči žalovanému bola dlžníkom žalobcu v plnej výške ku dňu 31.12.2014 splatená.

12. Z výpisov z účtu žalovaného IBAN: U. nevyplývajú bezhotovostné prevody finančných prostriedkov v prospech žalovaného v období od 01.01.2013 do 31.12.2014.

13. Z výsluchu J. konateľky žalovaného na pojednávaní dňa 20.03.2019 vyplynulo, že Čo sa týka sumy 13.340 €, ktorú uvádza žalobca, k takému plneniu skutočne došlo, ako si to žalobca našiel na internete. Žalovaný jej a druhému spoločníkovi poskytol pôžičku, táto bola vrátená tak, že dlžník vykonával pre žalovaného produkciu a honoráre boli použité na vrátenie pôžičky. V tom období bol spoločníkom aj manžel dlžníka, manžel zomrel a obchodný podiel je predmetom dedičstva. Nerozporuje tvrdenie, ktoré vyplýva z poznámok závierky, že zmluvná pôžička konateľovi so splatnosťou 31.12.2015 bola v roku 2014 vyrovnaná. Na otázku, či má vedomosť o exekučných príkazoch exekútorov, ktoré boli doručované do spoločnosti žalovaného na prikázanie pohľadávky, ktoré zakazovali spoločnosti nakladať s majetkom

v rozsahu exekúcie odpovedať nevie, ale nejaké exekučné príkazy boli doručované. Zároveň vzniesla námietku premlčania nárokov žalobcu.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 42a ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

16. Podľa § 42a ods. 2 zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

17. Podľa § 42a ods. 3 zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

18. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V súdenej veci je predmetom konania tzv. odporovacia žaloba, ktorou sa žalobca ako veriteľ voči žalovanému domáha vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, ktorým je konanie dlžníka smerujúce k zániku jeho dlhu voči tretej osobe (žalovanému), ktorý ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu a ktorý bol vykonaný dlžníkom žalobcu v prospech žalovaného. Vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať na súde v základnom konaní (R 44/2001).

19. Odporovateľnosť právnych úkonov spočíva v tom, že právne úkony dlžníka, pokiaľ ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, môžu byť veriteľom napadnuté na súde. Inštitút odporovateľnosti poskytuje ochranu veriteľovi pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu jeho majetku a tým aj k zmareniu alebo aj len ohrozeniu možnosti, aby jeho pohľadávka mohla byť riadne a včas uspokojená. Právny úkon, ktorému veriteľ odporuje, stráca za stanovených podmienok právnu účinnosť, ktorá nemá všeobecnú povahu. Relatívna neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu pôsobí iba voči ukrátenému veriteľovi. Relatívne neúčinný právny úkon je platný, iba vo vzťahu medzi veriteľom a treťou osobou, ktorá mala z úkonu prospech sa na tento právny úkon hľadí, ako keby k tomuto právnemu úkonu nedošlo a jeho účinky v tomto vzťahu, nenastali. Základnými predpokladmi odporovateľnosti právnych úkonov sú existencia platného právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa, ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti), úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti), vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Za odporovateľný právny úkon možno označiť každý právny úkon dlžníka, ktorý vedie k ukráteniu pohľadávky veriteľa, teda aj úkon dlžníka, ktorým dlžník poskytol plnenie v prospech takýto osôb. Právny úkon, ktorým bol veriteľ ukrátený, môže byť pritom ako prejav vôle vykonaný rôzne, konaním (napríklad zadaním príkazu, odovzdaním hotovosti), opomenutím (vzdaním sa nároku, započítaním), tento úkon môže byť aj jednostranným úkonom.

20. V súdenej veci mal súd za preukázané, že žalobca eviduje voči dlžníkovi splatné pohľadávky v celkovej výške 6.185,52 €, preto je vecne aktívne legitimovaný na podanie odporovacej žaloby. Pohľadávka žalobcu nezanikla splnením ani iným spôsobom predpokladaným zákonom pre zánik záväzku. Zároveň súd neprihliadol na vznesenú námietku premlčania nárokov žalobcu, nakoľko žalobca svoje nároky riadne v premlčacej dobe uplatnil v konaní pred súdom a boli v konaní pred súdom právoplatne priznané, v časti príslušenstva sa ešte vedie konanie pred Okresným súdom Bratislava I. č.k. 10C/65/2013, ako je uvedené vyššie. Súd teda nemal pochybnosti o existencii vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči svojmu dlžníkovi v čase rozhodovania.

21. Súd mal tiež za nesporné a preukázané, že dlžník je jediným konateľom a spoločníkom žalovaného. Z predložených účtovných závierok ako aj výpovede konateľky žalovaného, ktorá je dlžníkom žalobcu vyplynulo, že medzi dlžníkom a žalovaným bola uzatvorená neformálna dohoda, na základe ktorej žalovaný neposkytol dlžníkovi odplatu za činnosť pre žalovaného, ale táto sa započítala na jeho povinnosť vrátiť žalovanému poskytnutú pôžičku vo výške 13.340 €. Z účtovnej závierky vyhotovenej ku dňu 31.12.2014 vyplýva, že pôžička dlžníka voči žalovanému bola v plnej výške ku dňu 31.12.2014 splatená, čo uviedol aj sám dlžník na pojednávaní vo veci. Z výsluchu T. vyplynulo, že jej honorár bol použitý na vrátenie pôžičky. Nakoľko právnymi úkonmi dlžníka (vykonávaním odplatnej činnosti dlžníka v prospech žalovaného bez uplatnenia nároku na zaplatenie odplaty) a tiež žalovaného, za ktorého pri úkone konal dlžník ako štatutárny zástupca, vznikla fakticky situácia, že dlžník si neuplatnil nárok na zaplatenie odplaty, na ktorú mu vznikol nárok, nebolo možné jeho príjem postihnúť prebiehajúcu exekúciou, a tieto finančné prostriedky použil na vyrovnanie pôžičky voči spriaznenej právnickej osobe, v ktorej je štatutárnym orgánom (jediným konateľom) a väčšinovým spoločníkom (v čase rozhodovania súdu jediným žijúcim spoločníkom, ako vyplynulo z výsluchu T.), je zrejmé, že tým zmaril možnosť uspokojenia splatnej a vymáhateľnej pohľadávky žalobcu v prospech poskytnutia plnenia spriaznenej osobe na vyrovnanie záväzku, ktorý splatný ešte nebol (splatnosť pôžičky mala nastať až 31.12.2015).

22. Osobou, ktorá mala z takého konania prospech, t.j. v ktorej prospech dlžník plnil, je žalovaný, preto sa žalobca nároku na vyslovenie odporovateľnosti úkonov dlžníka dôvodne domáha voči žalovanému, ktorý je vecne pasívne legitimovaný. Ustanovenie § 42a ods. 3 v psím b) a c) Občianskeho zákonníka o.i. upravuje možnosť odporovať právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a právnickou osobou, v ktorej má dlžník majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon; medzi dlžníkom a právnickou osobou, v ktorej je dlžník štatutárnym orgánom alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech takýchto osôb. V prípade odporovateľných právnych úkonov urobených s tzv. spriaznenými osobami a/alebo v prospech týchto osôb platí právna domnienka, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa bol spriazneným osobám známy, teda úmysel sa zo zákona predpokladá, ibaže tieto osoby preukážu, že ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov. Žalovaný v konaní v rámci procesnej obrany netvrdil a ani ničím nepreukázal dobromyseľnosť, nepreukázal, že nemohol poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

23. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodol tak, ak je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Keďže mal žalobca vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).